

A telhetetlen méhecske

Nem is olyan messze, a kertek alján, **kis méhecske** született az egyik **MÉHKAS** ban. Még ki sem nyitotta a szemét, máris mohón cumizta az édes **mézet**.

Telt múlt az idő, a kis méhecske iskolába került. Ahogy megnőtt, úgy növekedett a torkossága. Amikor a többi méhecske a tanító nénire figyelt, ő bizony **lépes mézet** szopogatott. Ha csak tehetett, beosont a mézes kamrába, és nyalt-falta, kanalazta a mézet. Bizony, a mi kis méhecskénk telhetetlen méhecske volt.

Eljött a **TÁVASZ** ideje. A Nap sugarai végigcsókolgatták a réteket, a sok **virág** kivirult, kiszínesedett. A kék égen előbukkant Felhőanyó, és langyos esővel öntözgette, locsolgatta a kertek, mezők virágait. A virágok szemlátomást nőttek, növekedtek.

A tavasz köszöntésére a **tücsökzenekar** vidám muzsikába kezdett a réten. Kecsesen hajladoztak, ringtak a mező szépei, szólt a tücsökzene, folyt a tánc, virágillattal telt meg a levegő.

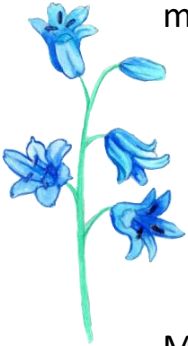
A méhkas őre észrevette a feléje szálló illatfelhőket. Nagyon megörült, és azonnal megfújta a **tavaszt hirdető harsonát**. Erre a jelre vártak egész télen át a kis méhek. Szép rendben igyekeztek a raktárhoz, ahol a mézgyűjtő szívókákat osztogatták. Legelsőnek a mi kis méhecskénk repült a kijárat felé.

A méhrajok kiszálltak. A telhetetlen méhecske mindegyiknél jobban vágyott arra, hogy megkóstolja a **friss virágnektárt**.

Együtt szállt a raj az illatos tavaszi levegőben a **virágos kert** felé. A telhetetlen méhecske azonban különvált a többiektől. Egy nagy **harangvirág** kelyhébe búj be, ahol alaposan belakmározott a **nektárból** és a **virágporból**, azután megtöltötte szívókáját. Amíg a többiek frissen repültek haza, a telhetetlen méhecske annyira jóllakott, hogy többször is meg kellett pihennie a virágok szirmain.

A dolgos méhecskék szorgalmasan töltögették a mézet a sejtekbe.

- Mennyivel jobb volna ezt is **mind megenni** – gondolta a kis telhetetlen.

Egyszer, amint megrakodva hazafelé tartott, összetalálkozott a **lódarázssal**.

- Csacsi vagy te – szólította meg a lódarázs. – Ha nem vinnéd a kasba a mézet, **mind a tied** maradna. Az én odúmban szépen összegyűjtheted magadnak az egészset.

A **körtevirág** meghallotta, amit a lódarázs mondott.

- Ne hallgass a rossz tanácsra! – figyelmeztette a méhecskét.
- Ne hagyd el a társaidat, mert **póruj jársz!**

Ámde a méhecske nem szívlelte meg az okos szót, csak az járt az eszében, hogy az övé lesz az egész méz, ha a lódarázs odújában gyűjti össze.

Így telt el a **TAVASZ**, utána a **NYÁR**: a méhkasban a sejtek sorra megteltek mézzel. A vegyészek ellenőrizték a finom ízeket. Jó volt a termés: a dolgos méhecskék megérdemlik a pihenést.

Kinn **ŐSZ**re fordult az idő. Egy este Szél úrfi is előbukkant s végigsüvített a tájon. A virágok elhervadtak, a fák levelei hullani kezdtek.

A **telhetetlen méhecske** be akart húzódni az odúba, hogy nyugodtan élvezze munkája gyümölcsét. De mi történt? A **gonosz darázs** az orra előtt **becsapta** az ajtót, még jól ki is nevette.

A haszontalan méhecske **meggémberedve** hullt a földre, a hideg, száraz levelek közé... Fázott. éhezett és sírt.

- Jaj, mit tettem? Csak még egyszer **társaim között** lehetnék!

A körtefán már csak egy **körte** volt, ugyanaz, aki virágkorában figyelmeztette, hogy ne hallgasson a rossz tanácsra. Megsajnálta a méhecskét, lepottyant melléje, átölelte, melengette és jó szóval biztatta.

Éppen arra járt az **öreg kertész**. Észrevette a körtét és megpillantotta mellette a **dermedt méhecskét**. Elcsodálkozott rajta nagyon, azután tenyerébe vette és elvitte a kashoz. Már éppen készültek bezárni a **MÉHKAS** kapuját, amikor meglátták a póruul járt szökevényt.

- Jaj, soha többé nem leszek telhetetlen, nem hagyom el testvéreimet – siránkozott a kis csavargó, és a többiek megbocsájtva, boldogan nyújtották feléje a kezüket.

Uége

1. Karikázd be a helyes választ!

1) Hol lakott a méhecske?

- a) A kertész házában.
- b) A darázs odújában.
- c) A méhkasban.

2) Mit jelent az, hogy telhetetlen volt a méhecske?

- a) Mindig mézet akart enni, és nem akart másnak adni belőle.
- b) Nem voltak barátai.
- c) Nagyon szorgalmas volt.

3) Mikor kezdték a méhek a virágnektár gyűjtését?

- a) Télen.
- b) Tavasszal.
- c) Ősszel.

4) Hová bújt el a telhetetlen méhecske, hogy teleegye magát nektárral és virággporral?

- a) A fűbe.
- b) A harangvirág kelyhébe.
- c) A körtébe.

5) Ki mondta a méhecskének, hogy gyűjtse össze csak magának a mézet?

- a) A körtevirág.
- b) A társai.
- c) A lódarázs.

6) Mi történt, amikor eljött a hideg ősz?

- a) A méhecske bement a többiekkel a kasba.
- b) A méhecske és a lódarázs együtt beköltöztek a darázs odújába.
- c) A darázs becsapta a méhecskét: megtartotta a mézet, a méhecskét pedig kizárta az odújából.

7) Mi lett a mese vége?

- a) A méhecske majdnem megfagyott, de a kertész visszavitte a kasba.
- b) A méhecske elköltözött délre a golyákkal.
- c) A méhecske épített magának egy saját házikót.

2. Jelöld be X-szel, ki mondta!

	méhecske	darázs	körtevirág
Mennyivel jobb volna ezt is mind megenni!			
Az én odúmban szépen összegyűjtheted magadnak az egészet.			
Ne hagyd el a társaidat, mert póruj jársz!			
Jaj, mit tettem?			
Ha nem vinnéd a kasba a mézet, mind a tied maradna.			
Soha többé nem leszek telhetetlen.			

3. Írd a fotó mellé mi szerepel rajta, majd kösd össze a megfelelő rajzzal!

.....

.....

.....

.....

